

ХІІІ

Атомният пират седеше в плаващото си кресло и гледаше в екрана на телевизора. Под огромния му самолет, на шест километра, се простираше голям град.

- Това е двайсетия! – каза си със зловна усмивка пиратът.

Но в същото време към този град се беше отправила и наказателната експедиция на Сани. Самолетите скоро щяха да водят истинско сражение с Атомния пират. Но последният дори и не подозираше пречката, която щеше да се появи в небето на двадесетата му жертва.

Сани заповяда по радиото на всички екипажи да се приготвят за предстоящата атака. Никой не помисляше дори да се плаши. Ненавистта към Атомния пират, непреодолимата жажда за мъст над този злодей и варварин, разпалваше сърцето на всекиго. Кръвта пулсираше силно, вените се издуваха от вълнение, гърдите се надигаха все по-често от ускореното дишане. Стремително летящите самолети носеха своите смели пилоти към ужасната цел – летящата крепост на Атомния пират, която в този момент започваше да изхвърля своя смъртоносен товар.

Водачът на наказателната експедиция нареди да се опънат мрежи между четири самолета. Огромно пространство покриха тези мрежи, когато бяха разтворени. С тях самолетите отнесоха атомните бомби, чиято жертва беше спасена в същия момент.

Атомният пират забеляза това неочаквано връхлитане и то го изненада много. Той не си беше представял такава дързост от страна на своите врагове. Веднага заповяда да се стреля по тях, но изведнъж усети, че крепостта му се затресе и видя мрежи на екрана.

Атомният пират се опита да се измъкне на заден ход, но неговата трудно маневрираща крепост не позволи това. А и да се стреля по врага вече беше неудобно.

- Ще ги облъча! – изрева пиратът и посегна към командния пулт, но един изстрел прекъсна действието му и ръката му увисна безпомощно. Атомният пират се обърна към входа, който сега зееше, и видя там един младеж, държащ автоматично оръжие, притежавано само от верните му хора. Стана му ясно, че в крепостта му беше настъпило объркване. Този момент беше критичен за него. Той трябваше да се измъкне по някакъв начин. Но как? Умът му работеше трескаво, а оръжието в ръцете на младежа застрашително беше насочено към него. Там имаше сто и двадесет атомни или обикновени патрона – за него нямаше вида им, но знаеше, че можеха да го направят на решето.

Атомният пират нямаше друг изход, освен да се предаде, но той предпочете друго...